

Un mesaj urgent de la Dumnezeu

20 decembrie 2005

Gili Cârstea

Domnul nostru avertiza că în zilele din urmă „se vor scula hristoși mincinoși și prooroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși” (Mat 24:24). În același timp, El ne-a avertizat că generația finală urmează să primească multă lumină.

Există oare un manual după care să putem separa soliile autentice de cele false? În oceanul de confuzie doctrinală care invadează biserica, cine poate garanta că o solie este sau nu de la Dumnezeu?

În timp ce ne avertizează despre înmulțirea profeților mincinoși, Scriptura ne îndeamnă să verificăm atunci când vine cineva și spune că are o solie de la Dumnezeu pentru biserică: „Prea iubiților, să nu dați crezare oricărui duh; ci să cercetați duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți prooroci mincinoși” (1 Ioan 4:1).

Ioan spune aici că există mulți prooroci mincinoși, dar există și unii de la Dumnezeu, cărora va trebui să le dăm crezare. Datoria noastră este, deci, să cercetăm.

Acest îndemn ne face să ascultăm ceea ce are de spus, chiar în aceste zile, un fost profesor universitar, membru al bisericii noastre, care afirmă că a primit din partea Domnului un mesaj urgent pentru Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Numele lui este Herschel Hughes, membru al comunității Loma Linda, fost profesor de artă la universitatea din localitate. El spune că a trimis mesajul conducătorilor bisericii, l-a prezentat oral în multe comunități din conferința California de Sud, l-a trimis prin corespondență slujbașilor din multe comunități și l-a postat pe internet în format audio. [Putem trimite acest mesaj prin mail, în format text în limba engleză, celor care doresc să îl citească integral]

Nu dorim aici să intrăm în conflict cu acest frate. El poate fi sincer - un duh chiar i-a vorbit. Avem însă obligația să cercetăm ce fel de duh este cel care i-a transmis mesajul. Nu dorim să ne trezim că ne învață teologie același duh care l-a inspirat pe Elifaz din Teman (Iov 4:13-21). În același timp, nu putem risca să întoarcem spatele unui mesaj de la Dumnezeu, așa cum pretinde fratele nostru că este mesajul lui.

Mesajul avertizează asupra unor grave depărtări ale bisericii noastre de la adevărul divin:

- trebuie să vă întoarceți la rădăcinile voastre creștine și să abandonați învățătura falsă că este voia Mea să păziți și să prezentați sabatul evreiesc ca fiind central în evenimentele finale și în mântuire;

- trebuie să abandonați învățătura falsă despre judecata de cercetare, care neagă răscumpărarea completă la cruce;

- trebuie să lepădați concepțiile false despre moarte... în momentul morții, Eu chem la Mine acasă sufletele tuturor credincioșilor Mei;

- voi ați batjocorit răpirea Mea de-a lungul scurtei voastre existențe ca biserică, alegând astfel să nu fiți părtași la ea;

- ați alterat adevărul despre evenimentele finale, astfel ca poporul să nu fie pregătit pentru venirea Mea și înșelați pe creștinii Mei cu decretul vostru duminical eretic și cu înșelătoriile semnelor fiarei;

- voi propovăduiți dispreț și condamnare față de iudeii Mei și pretindeți că i-ați înlocuit, numindu-vă pe voi Israelul spiritual; ei vor fi restaurați din nou, și ei, nu voi, vor face lucrarea Mea în timpul tribulației;

- ați alterat adevărul Meu despre focul veșnic;

- nu voi sunteți biserica rămășiței, sau poporul Meu ales, iar cei mai mulți dintre voi nici măcar nu sunt parte a trupului lui Hristos;

- nu mai rămâneți un cult; deveniți o autentică biserică creștină: Biserica Creștină Adventistă; aveți potențialul să deveniți o forță măreață pentru cauza Mea;

- ați ales să urmați un profet fals [Ellen G. White], care vă duce la pieire.

Și mesajul se încheie astfel: „Pocăiți-vă! Pocăiți-vă! Pocăiți-vă! Urmați-Mă doar pe Mine, și vă voi binecuvânta abundant; altfel, Îmi voi concentra mânia în timpul tribulației asupra acestei bisericii și asupra membrilor ei.”

Trebuie să recunoaștem că amenințarea din final este în armonie cu poziția bisericii asupra mâniei lui Dumnezeu: Ori Mă urmați doar pe Mine, ori vă nimicesc! Este potrivită și cu concepția fraților noștri care se numesc adventiști istorici, și care apreciază dezastrele din ultimul timp ca fiind o unealtă prin care Dumnezeu cheamă omenirea la pocăință.

În rest, totul este complet bulversant pentru un adventist cât de cât informat.

Ne reproșează Dumnezeu că suntem un cult, după ce mai bine de o sută cincizeci de ani ne-a dat toate dovezile că suntem chemați să ducem lumii întreita solie din Apocalips 14?

De când a început Dumnezeu să folosească limbajul acesta tribulaționist, copiat parcă din literatura lui Tim LaHaye și Jerry Jenkins?

Ce să căutăm la „rădăcinile noastre creștine” dacă poporul ales este ceea ce mesajul numește repetat „evreii Mei”? Dacă „evreii Mei” sunt cei care vor încheia lucrarea, ei fiind – „și nu noi” – poporul ales, atunci ce problemă este cu sabatul nostru? De ce trebuie să renunțăm la el? Sau trebuie și evreii să renunțe la sabat și să serbeze duminica?

Mulți membri ai bisericii, în special din occident, ar fi dispuși să primească cu bucurie un mesaj care ne-ar cere să renunțăm la doctrina sanctuarului – „judecata de cercetare” – să evităm referirile la profeția ultimelor zile – „decretul duminical,” „semnul fiarei” – dar nu cred că poate cineva să ia în serios reproșurile cu privire la nemurirea sufletului sau doctrina iadului veșnic. Un spirit care crede că ne poate păcăli cu asemenea grosolănii trebuie să fie foarte retrograd.

Singura explicație pentru aceste extravagante ar putea fi că duhul respectiv s-a folosit de o ecuație formulată de cel mai faimos teolog adventist în viață. Este un autor prolific, adulat în cercurile academiei adventiste, și care a scris extensiv despre istoria lui 1888, încercând să discrediteze susținerea sorei White că solia a fost „începutul mării strigări” și „începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple tot pământul.” El spune răspicat, ca să priceapă oricine, că solia 1888 nu a fost nimic altceva decât o chemare din partea lui Dumnezeu de a ne „întoarce la creștinismul de bază.”

Exact același lucru urmărește mesajul transmis prin Herschel Hughes. Ne cere să ne întoarcem la creștinismul de bază, și o face detaliat, pe puncte, fără să uite nimic esențial, de la sabat la Spiritul Profeției trecând prin starea morților și focul veșnic. Ideea este că adventismul nu a luat seama la apelul transmis prin Dr. George Knight, și are nevoie acum de un mesaj urgent de la Dumnezeu, detaliat, spre a se întoarce la „rădăcinile lui creștine.” Altfel...

Este posibil ca un membru al acestei biserici să fie păcălit atât de ușor?

Este posibil, dacă el ascultă la biserică de ani de zile, și citește în literatura gen QOD, că doctrina sanctuarului nu poate fi susținută cu Biblia; că nu suntem cu nimic mai speciali decât frații din celelalte biserici creștine; că trebuie neapărat să ducem evanghelia „cu o singură voce” și să participăm la sacramente alături de ceilalți. Această campanie, începută în anii 50, a expus biserica influențelor teologiei liberale, în special prin mediul academic adventist. Doctrina sanctuarului a fost cea mai lovită, știut fiind că Daniel 8:14 este temelia credinței advente. După atacuri frontale au urmat fazele secundare, mai subtile: ironii, dispreț picurat ici și colo prin publicații, reducerea aproape totală a predicării subiectelor legate de sanctuar, o aplecare tot mai vădită spre teologi neadventiști, evidentă în lecțiunile școlii de sabat, în prezentarea evangheliei.

Acum suntem confrunțați cu un mesaj direct, și urgent, prin care chiar Dumnezeu ne cere să renunțăm la tot ceea ce înseamnă adventism, deși promite să nu ne strice jucăria, lăsându-ne să fim Biserica Creștină Adventistă. Fără îndoială, duhul care a transmis mesajul are un simț politic foarte dezvoltat. Nu vrea să sperie aparatul administrativ cu pierderea funcțiilor și a privilegiilor. Doar să renunțăm la adevărul descoperit după 1844, și vom beneficia astfel de binecuvântări abundente deoarece, ni se spune, „aveți potențialul să deveniți o forță măreață pentru cauza Mea.”

Și care ar fi acest „potențial” măreț, fără mesajul care ne-a făcut un popor cu potențial? Fără înțelegerea corectă a lui Daniel 8:14 – la care ni se cere să renunțăm – nu avem absolut nici un potențial. Am avea același potențial măreț ca Samson, după ce a fost

tuns de Dalila. Deja s-a demonstrat ce searbădă devine închinarea adventistă atunci când uităm credința noastră specifică. Eu personal aș fi fost dispus să cred că mesajul lui Herschel Hughes merită atenție dacă ni s-ar fi spus că trebuie să renunțăm la doctrinele adventiste deoarece le disprețuim noi înșine.

Mai mereu, dar în special în istoria bisericii adventiste, Dumnezeu a trimis solii și avertizări, dar niciodată ele nu au urmărit înlăturarea credințelor fundamentale. Din contră, fiecare solie din cer chema un popor anchilozat în ceremonii la o înțelegere nouă, superioară, a credințelor fundamentale. Dumnezeu are lumină crescândă, rază cu rază, spre noi culmi de apreciere a caracterului și planurilor Sale. Urmăriți câteva exemple în această direcție:

1. La venirea Domnului Hristos, Israel stricase atât de mult credințele fundamentale încât ele deveniseră adevărate caricaturi, iar slujitorii altarului erau niște actori de teatru (DA 36) care jucau un rol. „Legea și Proorocii” fuseseră greșit înțelese, greșit interpretate și greșit aplicate, deși Dumnezeu trimisese în fiecare generație soli pentru a corecta situația. Niciodată, dar absolut niciodată, Dumnezeu nu le-a cerut să renunțe la legea lui Moise. Exact pe aceeași linie a venit Hristos. Chiar la începutul misiunii Sale a avertizat solemn că nu a venit să strice „legea sau proorocii” (Mat 5:17), ci să le împlinească. Acum ni se spune că Dumnezeu ne cere să renunțăm complet la credințele fundamentale adventiste.

2. În 1888 Dumnezeu a trimis doi soli cu „acreditare divină,” așa cum spunea sora White, cu o solie pentru acest popor. Lucrarea lui Dumnezeu intrase în ultima fază, iar biserica Sa avea nevoie de lumină suplimentară pentru a da lumii ultima avertizare în condiții potrivite. Aveam nevoie să înțelegem neprihănirea lui Hristos, spre a nu face eroarea fundamentală de a spune lumii că dezastrele ultimelor zile sunt „acte ale lui Dumnezeu.” Jones și Waggoner nu au condamnat sabbatul, ziua ispășirii, credința despre starea morților, darul Spiritului Profeției sau autenticitatea acestei mișcări. Ei chemau biserica să reconsidere neprihănirea lui Hristos, care trebuia așezată „în legătură cu legea,” ca o ultimă pregătire pentru curățirea templului sufletului, unde acea lege urma să fie scrisă. Sora White a confirmat aproape obsesiv că solia este din partea Domnului, și că în solie este mare lumină. Ea deplângea inerția conducătorilor de atunci în fața unor „noi raze de lumină,” dar niciodată ea nu a făcut vreo referire la abandonarea credințelor fundamentale.

Episodul 1888 stabilește clar maniera în care operează Dumnezeu cu poporul Său.

Mesajul care se oferă astăzi bisericii nu conține această semnătură. El nu este o chemare la creștere în lumină, nu este o condamnare a imobilismului în gândire, nu cheamă la redeșteptare și reformă în aprecierea corectă a credințelor prețioase încredințate acestui popor. El este o chemare clară de a ne întoarce în Egipt. Este, dacă vreți, după același tipar iudaizant al măreților „apostoli” cu care se lupta Pavel, o chemare de întoarcere la legea lui Moise în varianta cărturarilor și fariseilor din Sinedriu.

Desigur, cea mai mare parte a bisericii nu va acorda nici o atenție acestui mesaj, așa cum se și cuvine. Dar situația nu este rezolvată, căci tendințele în această direcție sunt profunde, întreținute de mulți savanți adventiști, a căror teologie este vast predicată în

biserică, exprimată cât se poate de clar în formula lui George Knight: Dumnezeu ne cheamă înapoi la creștinismul de bază.

Cu adevărat, Satana este pornit să îmbarce în trenul lui „chiar pe cei aleși.” Cei înțelepți, care „vor învăța pe mulți să umble în neprihănire,” vor refuza îmbarcarea pe baza unui singur criteriu: Solia îngerului al treilea, așa cum este ea descrisă de solia 1888.

Remarcați, vă rog, glasul lui Dumnezeu în apelul către biserică Sa:

„Cu dragoste și teamă spun celor în fața cărora stau astăzi [delegații la sesiunea Conferinței Generale din 1890] că există multă lumină pentru noi, și că odată cu primirea acestei lumini vor veni mari binecuvântări” (Ms 36, 1890).

Observați de unde vin binecuvântările Domnului? Din înaintarea în adevăr, nu din întoarcerea la superstițiile evului mediu. În plus, cei care nu vor dori să înainteze în „slava crescândă” a soliei nu sunt amenințați cu furia lui Dumnezeu „în timpul tribulației.” Despre ei Dumnezeu va spune: „Efraim s-a lipit de idoli; lăsați-l în pace.”

Refuzând „lumina multă” care descoperă neprihănirea lui Hristos în toată splendoarea ei, avem toate șansele să devenim „Biserica Creștină Adventistă” și să fim potopiți de toate binecuvântările posibile. Numai că omenirea nu mai are nevoie de încă o denominațiune care să-i spună că duminica este sabbatul Domnului, că oamenii pleacă direct în cer la moarte sau că îi așteaptă focul iadului dacă nu se pleacă înaintea lui Dumnezeu. Omenirea deja este intoxicată, amețită și dezorientată de vinul Babilonului. Ea are nevoie disperată de cineva care să-i ofere „ultima solie de har” despre frumusețea insondabilă a caracterului guvernării divine, iar aceasta este o înaltă cinste care i s-a făcut Bisericii Rămășiței.

Ne vom dovedi noi demni de încredere acum, când sunt în joc interese majore?

Averizarea stă în fața noastră mai actuală ca niciodată:

„Poporul nostru este testat acum dacă este dispus să primească înțelepciune de la cel mai mare Învățător pe care l-a avut omenirea, sau va merge să întrebe pe dumnezeul Ecronului. Este vremea să ne hotărâm dacă vrem să fim dependenți de politicile educaționale ale celor care nu discern vocea lui Dumnezeu și nu vor să asculte de poruncile Sale” (CT 255).

Dumnezeul Ecronului are o controversă cu Rămășița, pe care o dorește cu ardoare alături de fiicele luminate ale Babilonului spiritual. Ne vom lăsa noi amăgiți de „politicile educaționale” ale doamnei din cârca fiarei?